

შემოდგომა

უცხოეთისკენ მიფრინავს წერო...
დგება წუთები საბედისწერო.

თეთრკაბიანმა ვერხვმა ჩასთვლიმა,
ცრემლად იფრქვევა რთვილი და წვიმა...

ადარ ასვენებს გრიგალი მინებს,
კარს მიასწყდება, ამოიგმინებს... -

ალბათ ჩემი მზეც ასე ქვითინებს!..

1915 წ.